

Ruta de l'estany al Matamors

ITINERARI: Estanyol del Vilar – Estany de Banyoles – Balneari i font de la Puda – Església de Sant Romà de Miànigues – El Matamors – Estanyol de la Cendra – Estanyol d'en Montalt – Les Estunes – Estanyol del Vilar

- **Dificultat:** facil
- **Distància:** 9,6 km
- **Desnivell:** +91 m
- **Durada:** 2 h 30 min
- **Senyalització:**
Senyalització pròpia de la ruta
- **Sortida:**
Estanyol del Vilar
Coordenades:
42.118705 / 2.748282

Descripció:
Aquest itinerari permet conèixer el poble de Miànigues i el seu entorn tot passejant per la vora de la riera del Matamors i descobrint els paisatges. El recorregut és assolellat i gairebé sempre transcorre per pistes planes de poc desnivell.

Punts d'interès:
Passegeu pel poble de Miànigues i descobriu la riera del Matamors.

ESTANYOL DEL VILAR: és l'estanyol més conegut de la comarca. Es troba just a la riba sud de l'estany i, igual que el mateix estany, recorda la forma d'un 8 degut a les dues cubetes que el formen.

ESTANY DE BANYOLES: és l'origen i el principal signe d'identitat de la ciutat de Banyoles. Juntament amb la seva conca lacustre són considerats com el conjunt càrstic més extens de la Península Ibèrica i un espai únic d'un gran valor geològic, ecològic, paisatgístic i cultural.

BALNEARI DE LA PUDA: és un monument protegit com a Bé Cultural d'interès Local del municipi de Banyoles. Cap a mitjans del s.XIX es construí el balneari que es convertí en el punt de màxima atracció turística de Banyoles i que restà obert fins la dècada dels 50 del següent segle. La seva aigua s'utilitzava amb finalitats curatives i fins i tot va ser comercialitzada en temps moderns. En l'actualitat es troba en un estat ruïnós.

FONT DE LA PUDA: font d'aigua amb propietats curatives que fa una olor forta i té un gust singular. Conté àcid sulfhídric i fa olor d'ous podrits. El s.XVIII és quan es va reconèixer el poder de guarir malalties que tenien les seves aigües. Des de llavors hi assistiren regularment malalts en busca de curació.

ESGLÉSIA DE SANT ROMÀ DE MIÀNIGUES: església d'una sola nau encapçalada per un absis de planta pentagonal. Tot i que l'origen seria d'època romànica (s.XIII), l'església fou molt reformada al s. XVIII i l'actual configuració és barroca. El campanar fou reconstruït al segon terç del s. XX.

EL MATAMORS: és un riu petit que neix als voltants del collet de Cal Negre (Porqueres) i recull l'aigua d'indrets de Pujarnol (Porqueres) i dels rierols que baixen de la serralada de Camós. Tot i que en èpoques de forta sequera el riu acostuma a no portar aigua, quan plou molt, o en moments d'aiguats forts, el seu cabal esdevé sobtat i perillosíssim. El nom del riu s'explica a partir d'un fet històric que enfrontà sarraïns i cristians, on aquests últims van aconseguir una gloriosa victòria, i es diu que l'aigua de la riera baixava plena de sang. Des d'aleshores el riu portà el nom de "Matamors" en memòria dels in comptables sarraïns que perderen la vida a mans dels cristians.

ESTANYOL DE LA CENDRA: format per enfonsament càrstic. Rep el seu nom perquè l'aigua té un aspecte cendrós degut al xalió (pissarri) que hi ha al fons i que queda en suspensió a causa de l'entrada subterrània d'aigua.

ESTANYOL D'EN MONTALT: estanyol circular petit d'entre 4 i 5 metres de diàmetre amb una passera de fusta. Es troba voltat d'una banda d'arbres alts i unes falses acàcies. Es tracta d'un estanyol gran amb aigües tranquil·les de tons turquesa, blau clar i tons grisosos.

LES ESTUNES: és un dels racons més emblemàtics del municipi de Porqueres: les baumes i les esquerdes de traverti; els roures i les alzines ufanes; la llegenda de les goges, el silenci que talla i l'ombra fresca, les hores enfiladisses i els cants discrets dels ocells conviden a una passejada tranquil·la. Disposa d'una zona de picníc.

